

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(δ) του Ν. 33/64 – Μεταβατικές Διατάξεις)

**(Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 8/21)
(Συνεκδ. Υποθέσεις αρ. 1131/14, 1132/14, 1133/14 και 1134/14)**

15 Οκτωβρίου, 2025

[ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΑΝΤΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

1. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΑΣ (Υποθ. αρ. 1131/14)
2. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΧΙΛΙΑΔΑΚΗ (Υποθ. αρ. 1132/14)
3. ΜΑΡΚΟΣ ΦΟΡΟΥ (Υποθ. αρ. 1133/14)
4. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΝΝΗ (Υποθ. αρ. 1134/14)

Εφεσεύοντες/Αιτητές

ΚΑΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Εφεσίβλητοι/Καθ' ων η αίτηση

Δ. Βάκης με Μ. Χρ. Ασιήκαλη (κα), Ασκούμενη Δικηγόρο, για Πύργου Βάκης ΔΕΠΕ, για τους Εφεσεύοντες αρ. 1, 2, 3.

Δ. Βάκης με Μ. Χρ. Ασιήκαλη (κα), Ασκούμενη Δικηγόρο, για Πύργου Βάκης ΔΕΠΕ και Ανδρέας Ζαχαρίου & Σία ΔΕΠΕ, για τον Εφεσεύοντα αρ. 4.

P. Πασιουρτίδου (κα) για Α. Τριανταφυλλίδης & Υιοί ΔΕΠΕ, για τους Εφεσίβλητους/Καθ' ων η αίτηση.

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον **ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.: Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (ΕΚΚ), με απόφαση της, ημερ. 28.4.2014, επέβαλε σε όλους τους εφεσεύοντες διοικητικά πρόστιμα για παράβαση του **άρθρου 40(1) του περί των Προϋποθέσεων Διαφάνειας (Κινητές Αξίες προς Διαπραγμάτευση σε Ρυθμιζόμενη Αγορά) Νόμου (Ν. 190(I)/2007)**¹. Πρόσθετα δε, στους εφεσεύοντες στις Υποθέσεις 1131/2014 και 1134/2014, επέβαλε και διοικητικά πρόστιμα για παράβαση του **άρθρου 20(4) του περί Δημόσιας Προσφοράς και Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου (Ν. 114(I)/2005)**²

¹ «40.-(1) Απαγορεύεται όπως οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε ανακοίνωση ή δημοσιοποίηση ή κοινοποίηση ή υποβολή στοιχείων ή πληροφοριών, τις οποίες είναι υπόχρεος να ανακοινώνει, δημοσιοποιεί, κοινοποιεί ή υποβάλλει δυνάμει του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Οδηγιών, να παρέχει και/ ή να επιβεβαιώνει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία ή πληροφορίες και/ ή να αποκρύπτει στοιχεία και πληροφορίες».

² «20. (4) Τα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο κατά τα εδάφια (1), (2) και (3) ευθύνονται για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του».

Αντικείμενο της υπό κρίση έφεσης αποτελεί η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου να απορρίψει τις αιτήσεις ακύρωσης των εφεσειόντων, οι οποίες στρέφονταν κατά της απόφασης της ΕΚΚ.

Τα επίδικα ζητήματα στην υπό κρίση έφεση είναι τα ακόλουθα τρία:

- (α) Το κατ' ισχυρισμό ζήτημα μεροληψίας της Προέδρου της ΕΚΚ.
- (β) κατά πόσο παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης ενόψει του γεγονότος ότι η ΕΚΚ ενέκρινε τα επίδικα ενημερωτικά δελτία και συνεπώς, ως αναφέρεται, η εφεσίβλητη κωλύεται να προβάλλει ότι αυτά δεν πληρούσαν τα όσα ο σχετικός νόμος απαιτεί και τέλος
- (γ) κατά πόσο τα **άρθρα 20(4) και 41(1) του Ν. 114(1)/2005** είχαν, εν προκειμένω, εφαρμογή και ότι η ΕΚΚ είχε εξουσία να τους επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο.

Στο στάδιο όμως αυτό, κρίνουμε ορθολογικό να γίνει αναφορά στα γεγονότα που περιβάλλουν την υπό κρίση περίπτωση.

Γεγονότα

Ο εφεσεύοντας στην Υπόθεση αρ. 1131/2014 (στο εξής ο Μπουλούτας) κατείχε, κατά τον ουσιώδη χρόνο, τη θέση του Διευθύνοντα Συμβούλου στην εταιρεία Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (στο εξής η Τράπεζα). Οι δε εφεσεύοντες στις Υποθέσεις αρ. 1132/2014 και 1133/2014 (στο εξής οι Χιλιαδάκης και Φόρος, αντίστοιχα) κατείχαν τις θέσεις του Εκτελεστικού Συμβούλου της Τράπεζας και του μη Εκτελεστικού Μέλους της Τράπεζας αντίστοιχα. Ο τελευταίος ήταν και μέλος της Επιτροπής Ελέγχου και της Επιτροπής Διαχείρισης Κινδύνου. Ο δε εφεσεύοντας στην Υπόθεση αρ. 1134/2014 (στο εξής ο Κουννής) κατείχε τη θέση του Αναπληρωτή Διευθύνοντα Συμβούλου της Τράπεζας.

Η ΕΚΚ, με επιστολές, ημερ. 2.8.2013, κάλεσε τους εφεσεύοντες όπως προβούν σε γραπτές παραστάσεις σε σχέση με ενδεχόμενες, εκ μέρους τους, παραβάσεις, μεταξύ άλλων, και του **άρθρου 40(1) του Ν. 190(Ι)/2017**, αναφορικά με δηλώσεις που αποτελούσαν μέρος της εξαμηνιαίας και ετήσιας οικονομικής έκθεσης της Τράπεζας για το έτος 2010, οι οποίες σχετίζονταν με πληροφορίες για τους κινδύνους της επένδυσης σε Ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου (ΟΕΔ). Πρόσθετα δε, οι Μπουλούτας και Κουννής κλήθηκαν να προβούν σε γραπτές παραστάσεις και σε σχέση με ενδεχόμενες παραβάσεις του **άρθρου 20(4) του Ν.**

114(I)/2005 αναφορικά με το περιεχόμενο τεσσάρων ενημερωτικών δελτίων³.

Ακολουθώς, όλοι οι εφεσεύοντες υπέβαλαν τις παραστάσεις τους με επιστολή του δικηγόρου τους ημερ. 3.10.2013. Πρόσθετες παραστάσεις υποβλήθηκαν και με επιστολές ημερ. 7.3.2014 και 14.3.2014.

Η ΕΚΚ σε συνεδρία της, ημερ. 28.4.2014, διαπίστωσε παραβάσεις της πιο πάνω σχετικής νομοθεσίας και επέβαλε στον Μπουλούτα διοικητικό πρόστιμο συνολικού ύψους €705.000 και στους Χιλιαδάκη, Φόρο και Κουννή διοικητικά πρόστιμα €170.000, €90.000 και €430.000, αντίστοιχα. Στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας επιβλήθηκαν διοικητικά πρόστιμα και σε άλλα πρόσωπα, μεταξύ αυτών και στην Τράπεζα, η οποία διαπιστώθηκε ότι παραβίασε το **άρθρο 40(1) του Ν. 190(I)/2007** καθότι σε εξαμηνιαίες οικονομικές εκθέσεις των ετών 2010 και 2011 καθώς και στην ετήσια έκθεση του έτους 2010 δημοσιοποίησε παραπλανητικά στοιχεία. Ειδικότερα, δηλώθηκε ότι οι κίνδυνοι, στους οποίους ο Όμιλος ήταν εκτεθειμένος, δεν αναμένονταν να αλλάξουν ουσιαστικά κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2010, τη στιγμή που ο κίνδυνος των ΟΕΔ κατά την 30.6.2010

³ Πρόκειται για τα ενημερωτικά δελτία ημερ. 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011.

ήταν αυξημένος, σε σχέση με την 31.12.2009, καθότι από τον Απρίλη του 2010 τα ΟΕΔ αξιολογούνταν από διεθνείς οίκους αξιολόγησης σε μη επενδυτική βαθμίδα και δη ως «σκουπίδια». Ενόψει τούτου, η ΕΚΚ έκρινε ότι οι κίνδυνοι από τα ΟΕΔ είχαν αλλάξει σημαντικά κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2010 και το γεγονός αυτό δεν περιγράφηκε στην ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης της Τράπεζας για την περίοδο που έληξε την 30.6.2010, παρά την υποχρέωση δημοσιοποίησης των κινδύνων από τα ΟΕΔ. Πρόσθετα, διαπιστώθηκε ότι στην έκθεση του διοικητικού συμβουλίου, η οποία αποτελούσε μέρος της ετήσιας οικονομικής έκθεσης της Τράπεζας για το έτος που έληξε την 31.12.2010, δεν έγινε περιγραφή των κινδύνων από τα ΟΕΔ ως επίσης δεν έγινε οποιαδήποτε σύγκριση του ύψους της επένδυσης σε ΟΕΔ με το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων. Συνεπώς, ως αναφέρεται, οι ορθολογικοί επενδυτές δεν είχαν πληροφόρηση επί των σοβαρών κινδύνων των ΟΕΔ.

Η ΕΚΚ, ως αναφέρθηκε, ουσιαστικά για τους ίδιους λόγους, διαπίστωσε ότι και οι εφεσείοντες παραβίασαν το **άρθρο 40(1) του Ν. 190(I)/2007** σε σχέση με τη δήλωση, η οποία περιλαμβάνεται στην εξαμηνιαία οικονομική έκθεση της Τράπεζας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2010, καθώς και για τη δήλωση η οποία περιλαμβάνεται στην ετήσια οικονομική έκθεση της Τράπεζας για το έτος που έληξε την 31.12.2010. Πρόσθετα δε, η ΕΚΚ

έκρινε ότι οι Μπουλούτας και Κουννής παραβίασαν το **άρθρο 20(4) του Ν.114(Ι)/2005** καθότι, στα ενημερωτικά δελτία που υπέγραψαν δεν αναδεικνύονταν οι κίνδυνοι από την επένδυση της Τράπεζας στα ΟΕΔ και ειδικότερα, δεν αναφερόταν η πληροφορία ότι η εν λόγω επένδυση είχε ονομαστική αξία € 3,2 δις η οποία αξιολογείτο, ως «σκουπίδι».

Οι εφεσείοντες αμφισβήτησαν την νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης της ΕΚΚ και το πρωτόδικο Δικαστήριο, για τους λόγους που θα εξηγηθούν κατωτέρω, απέρριψε τις προσφυγές.

Η πρωτόδικη απόφαση και οι λόγοι έφεσης

Οι εφεσείοντες, στο πλαίσιο των προσφυγών, ήγειραν διάφορους λόγους ακύρωσης οι οποίοι εξετάστηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο πλην όμως θα κάνουμε αναφορά και θα εξετάσουμε ό,τι αποτελεί ζητούμενο για την κρίση της παρούσας έφεσης.

Πρόβαλλαν ζήτημα μεροληψίας της Προέδρου της ΕΚΚ (στον εξής η Πρόεδρος) ουσιαστικά για δύο λόγους. Κατά πρώτο, ενόψει δηλώσεων της τελευταίας στην εφημερίδα Αλήθεια και κατά δεύτερο ότι ο σύζυγος της διετέλεσε μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Marfin Clr Financial

Services, η οποία ενήργησε ως ανάδοχος, υπεύθυνος σύνταξης των επίδικων ενημερωτικών δελτίων. Ο τελευταίος λόγος δεν θα απασχολήσει καθότι, η κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν αμφισβητήθηκε με την υπό κρίση έφεση.

Ήταν η θέση των εφεσείοντων ότι, η Πρόεδρος, προέβη σε δήλωση στην εφημερίδα Αλήθεια ότι είναι «... αισιόδοξη πως θα στοιχειοθετηθεί όχι μόνον αστική αλλά και ποινική υπόθεση εναντίον των τότε διευθυντικών στελεχών της Τράπεζας, ώστε να αποδοθούν ευθύνες και να ανακτηθεί η αξιοπιστία στο σύστημα, αλλά και εμπιστοσύνη του κοινού στους θεσμούς». Το εν λόγω δημοσίευμα ήταν ημερ. 26.1.2014

Στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας, για στοιχειοθέτηση του συγκεκριμένου λόγου ακύρωσης, προσκομίστηκε από τους εφεσείοντες ως μαρτυρία ένορκη δήλωση του δημοσιογράφου, συντάκτη, του πιο πάνω δημοσιεύματος στην οποία αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι η Πρόεδρος «... με σαφήνεια δήλωσε προς την εφημερίδα μας ...» τα όσα αναφέρονται πιο πάνω. Προς αντίκρουση του ισχυρισμού των εφεσείοντων, προσκομίστηκε από την εφεσίβλητη ως μαρτυρία αντίγραφο του δημοσιεύματος της ίδιας εφημερίδας, ημερ. 31.1.2014, στο οποίο αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι η Πρόεδρος επιθυμούσε «... να

διευκρινίσει ότι η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανόν αποτέλεσμα τους».

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, επισήμανε ότι για να επιτύχει ο συγκεκριμένος λόγος ακύρωσης θα έπρεπε να αποδειχθεί με βεβαιότητα ως γεγονός ότι η Πρόεδρος προέβη στις πιο πάνω αρχικές δηλώσεις. Ανάφερε δε και τα ακόλουθα σχετικά:

«Τούτων λεχθέντων, διαπιστώνω ότι, ενώ αφορμή για το δημοσίευμα της 26.01.2014 ήταν συγκεκριμένη επιστολή της Κ. Καλογήρου ημερομηνίας 13.01.2014 προς τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Θεσμών, αποσπάσματα της οποίας μεταφέρονται επακριβώς και εντός εισαγωγικών στο δημοσίευμα, εντούτοις, οι επίδικες αποδιδόμενες δηλώσεις της κα Καλογήρου προς την Εφημερίδα δεν καταγράφονται αυτολεξεί και εντός εισαγωγικών, αλλά σε περίληψη. Συνακόλουθα, το ενδεχόμενο αυτές, ακόμα και αν έγιναν, να έχουν αποδοθεί είτε εσφαλμένα είτε όπως ο συντάκτης του δημοσιεύματος ο ίδιος τις είχε αντιλήφθηκε, να μην μπορεί να αποκλεισθεί. Επιπρόσθετα, στο δημοσίευμα δεν αναφέρεται ούτε πότε ούτε σε ποιον συγκεκριμένα έγιναν οι φερόμενες δηλώσεις, ούτε κατά πόσον αυτές ήταν εις απάντηση συγκεκριμένου ερωτήματος προς την κα Καλογήρου.

Ως εκ τούτου, από το ίδιο το δημοσίευμα της 26.01.2014 δεν μπορώ να καταλήξω με βεβαιότητα σε εύρημα ότι η κα Καλογήρου προέβη σε δήλωση με το συγκεκριμένο περιεχόμενο το οποίο της αποδίδεται.

Ούτε η ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους έχει οποιαδήποτε αποδεικτική του περιεχομένου του εν λόγω δημοσιεύματος αξία, δοθέντος ότι προέρχεται από τον ίδιο τον συντάκτη του δημοσιεύματος και ως εκ τούτου συνιστά προσπάθεια αυτοενίσχυσης της αξιοπιστίας της περιγραφόμενης στο δημοσίευμα εκδοχής του ***Antwerp Diamond Polisher Ltd v. Τράπεζας Κύπρου (2005) 1 AAD 533***).

Αξιολογώντας την ίδια την ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, διαπιστώνω ότι αυτή έγινε 8 σχεδόν μήνες από το αρχικό δημοσίευμα και άγνωστο πότε από τη φερόμενη αρχική δήλωση της κας Καλογήρου, χωρίς οποιαδήποτε παραπομπή σε οποιοδήποτε στοιχείο (για παράδειγμα πρακτικά συνέντευξης, απομαγνητοφωνημένο κείμενο ή έστω σημειώσεις του συντάκτη) αναφορικός με το επακριβές περιεχόμενο της δήλωσης και τη λόγω τούτου δυνατότητα του ενόρκως δηλούντα να μεταφέρει την αρχική δήλωση με απόλυτη ακρίβεια παρά

το διάστημα που είχε εντωμεταξύ παρέλθει. Επιπλέον, ενώ στην ένορκη δήλωση καταγράφεται συγκεκριμένη ημέρα και ημερομηνία κατά την οποία ο κ. Αγαθοκλέους δέχθηκε σχετικό τηλεφώνημα για την επιβεβαίωση του επίδικου δημοσιεύματος, εντούτοις δεν δηλώνεται ούτε πότε η κα Καλογήρου είχε προβεί στη φερόμενη αρχική δήλωσή της ούτε σε ποιον συγκεκριμένα. Η δε αναφορά στην ένορκη δήλωση ότι η κα Καλογήρου «δήλωσε προς την εφημερίδα μας», δεν επιτρέπει την εξακρίβωση του βαθμού της προσαχθείσας εξ ακοής μαρτυρίας. Επιπρόσθετα, ο κ. Αγαθοκλέους δεν σχολιάζει καθιονδήποτε τρόπο το αναντίλεκτο γεγονός ότι η ίδια η εφημερίδα δημοσίευσε διευκρινιστικό της αρχικής δήλωσης δημοσίευμα, μόλις 5 ημέρες μετά το αρχικό δημοσίευμα. Συνακόλουθα, δεν αποδέχομαι ούτε τη μαρτυρία του κ. Αγαθοκλέους ως αποδεικτική του γεγονότος ότι η κα Καλογήρου δήλωσε αισιόδοξη πως θα στοιχειοθετηθεί όχι μόνο αστική αλλά και ποινική υπόθεση εναντίον των τότε διευθυντικών στελεχών της τράπεζας».

Έτσι, για τους πιο πάνω λόγους, το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε το συγκεκριμένο λόγο ακύρωσης.

Οι εφεσείοντες προβάλλουν ότι λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αποδέχθηκε ότι η Πρόεδρος έκανε τη σχετική δήλωση στην εφημερίδα Αλήθεια και δεν ακύρωσε την επίδικη απόφαση λόγω προκατάληψης (λόγος έφεσης αρ. 3).

Περαιτέρω, οι εφεσείοντες ζητούσαν την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης καθότι αντιβαίνει στις αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης. Ήταν η θέση τους ότι, η εφεσίβλητη κωλύεται να προβάλλει ότι τα ενημερωτικά δελτία δεν ήταν ακριβή, πλήρη, σαφή και επίκαιρα και ότι οι εφεσείοντες δεν διασφάλισαν την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και

επικαιρότητα τους καθότι, τα ενέκριναν σύμφωνα με το **άρθρο 26 του Ν. 114(Ι)/2005**. Ισχυρίστηκαν δε ότι η έγκριση τους ήταν ουσιαστική και όχι τυπική και δεσμεύονται από αυτήν.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού έκανε αναφορά στις πρόνοιες του **άρθρου 20(4) του Ν. 114(Ι)/2005**, έκρινε πως το γεγονός ότι ένα ενημερωτικό δελτίο δημοσιεύεται, σύμφωνα με το **άρθρο 26** του πιο πάνω Νόμου, μόνο μετά την έγκριση του από την εφεσίβλητη, δεν απαλλάσσει τα υπεύθυνα πρόσωπα από την ευθύνη με την οποία τους επιφορτίζει το **άρθρο 20(4)**.

Εν προκειμένω, στα επίδικα ενημερωτικά δελτία αναγράφονταν, μεταξύ άλλων, ότι:

«...Υπεύθυνοι για τη σύνταξη και την ακρίβεια των στοιχείων που περιέχονται στο παρόν Ενημερωτικό Δελτίο είναι οι Διοικητικοί Σύμβουλοι της Marfin Popular Bank Public Co Ltd, ... Μπουλούτας ... Κουννής, οι οποίοι αναλαμβάνουν συλλογικά και ατομικά πλήρη ευθύνη για την ακρίβεια, ορθότητα και πληρότητα των πληροφοριών και των στοιχείων που περιέχονται στο παρόν Ενημερωτικό Δελτίο και διαβεβαιώνουν ότι δεν υπάρχουν άλλα ουσιαστικά γεγονότα που η παράλειψή τους θα καθιστούσε οποιαδήποτε δήλωση που περιέχεται σε αυτό παραπλανητική».

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επεσήμανε ότι οι Μπουλούτας και Κουννής, υπογράφοντας τα πιο πάνω ενημερωτικά δελτία, είχαν την ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα τους. Με αναφορά σε πρωτόδικες αποφάσεις, στις οποίες εξετάστηκε το ίδιο ζήτημα, έκρινε «...

πως η υποχρέωση συμμόρφωσης με το άρθρο 20(4) αποτελεί αυτοτελή υποχρέωση των προσώπων που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο, ανεξάρτητη από την υποχρέωση του άρθρου 26 για υποβολή του ενημερωτικού δελτίου προς έγκριση, η οποία δεν απαλλάσσει τα υπεύθυνα πρόσωπα από τις δικές τους υποχρεώσεις». Έτσι, απέρριψε το σχετικό λόγο ακύρωσης.

Οι εφεσείοντες αμφισβητούν την πιο πάνω κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου και προβάλλουν ότι, εν προκειμένω, παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης (**λόγος έφεσης αρ. 2**) και πρόσθετα ότι, λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι τα **άρθρα 20(4) και 41(1) του Ν. 114(1)/2005** είχαν εφαρμογή υπό τις περιστάσεις και ότι η ΕΚΚ είχε εξουσία να τους επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο (**λόγος έφεσης αρ. 6**).

Στο στάδιο αυτό επισημαίνεται ότι οι λόγοι έφεσης 4,5,7,8,9 και 10 αποσύρθηκαν. Οι δε λόγοι έφεσης αρ. 2,3 και 6, για τους οποίους γίνεται αναφορά πιο πάνω, ουσιαστικά εμπεριέχονται στον λόγο έφεσης αρ. 1 κάτι που αναγνώρισε και ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσείοντων στο στάδιο των αγορεύσεων.

Εξέταση λόγων έφεσης

Καταρχάς, θα εξεταστεί το ζήτημα της κατ' ισχυρισμό μεροληψίας καθότι σε περίπτωση που επιτύχει ο συγκεκριμένος λόγος έφεσης σφραγίζει και το αποτέλεσμα της ενώπιον μας υπόθεσης.

Το ζήτημα της κατ' ισχυρισμόν μεροληψίας της Προέδρου της ΕΚΚ (λόγος έφεσης αρ. 3)

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσεϊόντων εισηγήθηκε ότι η κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η ένορκη δήλωση του συντάκτη του σχετικού δημοσιεύματος, ημερ. 26.1.2004, στην εφημερίδα Αλήθεια δεν είχε οποιαδήποτε αποδεικτική αξία, είναι αντίθετη με τις ενδιάμεσες αποφάσεις του πρωτόδικου Δικαστηρίου με τις οποίες επέτρεψε την προσκόμιση της εν λόγω ένορκης δήλωσης. Η εν λόγω εισήγηση δεν έχει έρεισμα. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι επιτράπη η προσκόμιση μαρτυρίας δεν ισοδυναμεί, άνευ ετέρου, με αποδοχή της. Το πρωτόδικο Δικαστήριο καθηκόντως την αξιολόγησε και έκρινε, για τους λόγους που εξηγούνται στην απόφασή του, ότι οι εφεσεϊόντες δεν απέδειξαν στον απαιτούμενο βαθμό ότι η Πρόεδρος προέβη στις δηλώσεις που της απέδιδαν.

Πρόσθετα, ήταν η θέση του συνηγόρου των εφεσειόντων ότι λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την ενώπιον του θετική, σαφή και αναντίλεκτη μαρτυρία που προσκομίστηκε από μέρους τους η οποία ουδόλως αντικρούστηκε από την άλλη πλευρά, καθώς επίσης λανθασμένα βασίστηκε στο περιεχόμενο του μεταγενέστερου δημοσιεύματος της εφημερίδας Αλήθειας, ημερ. 31.1.2014. Επισήμανε δε ότι ο συντάκτης του δημοσιεύματος, στην ένορκη δήλωση του, ημερ. 18.9.2014, ρητά ανέφερε ότι η Πρόεδρος του είπε τα όσα καταγράφονται στο αρχικό δημοσίευμα της εφημερίδας Αλήθειας, κάτι που δεν συνυπολόγισε το Πρωτόδικο Δικαστήριο με αποτέλεσμα να αχθεί σε λανθασμένο συμπέρασμα.

Σε σχέση με την τελευταία εισήγηση, με κάθε δέοντα σεβασμό προς τον συνήγορο των εφεσειόντων, η μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν υποστηρίζει την θέση του. Στην πιο πάνω ένορκη δήλωση του ο δημοσιογράφος δεν αναφέρει ότι η Πρόεδρος δήλωσε, στον ίδιο, τα όσα δημοσιεύθηκαν. Εκείνο που ρητά καταγράφεται στην εν λόγω ένορκη δήλωση είναι ότι η Πρόεδρος «... με σαφήνεια **δήλωσε προς την εφημερίδα μας** ότι ήταν αισιόδοξη για την στοιχειοθέτηση όχι μόνον αστικών αλλά και ποινικών ευθυνών σε πρώην

διευθυντικά στελέχη της Λαϊκής Τράπεζας σε θέματα παραπλάνησης» (Η έμφαση είναι του παρόντος Δικαστηρίου).

Όπως κατ' επανάληψη έχει νομολογηθεί, οι ισχυρισμοί περί έλλειψης αμεροληψίας και προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύονται αυστηρά και το βάρος απόδειξης το φέρει ο αιτητής (βλ. **Παναγιώτης Αρμαμέντο ως διαχειστής της περιουσίας του Ανδρέα Βγενόπουλου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ΕΔΔ 157/20, ημερ. 4.6.2025, Φιλιππίδου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Α.Ε. 7/16, ημερ. 10.5.2023, Συμβούλιο Εφέσεων Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης κ.α ν. Παναγή κ.α., Α.Ε 47/2014, ημερ. 25.2.2021 και Νεοφύτου ν. Δημοκρατίας (2007) 3 Α.Α.Δ 8).**

Εν προκειμένω, το πρωτόδικο Δικαστήριο προέβη σε μια εμπεριστατωμένη και πλήρως αιτιολογημένη αξιολόγηση της εκατέρωθεν μαρτυρίας, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους δεν έγινε αποδεκτή η θέση των εφεσείοντων. Επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι οι αποδιδόμενες δηλώσεις της Προέδρου δεν καταγράφονται αυτολεξεί στην εφημερίδα αλλά σε περίληψη. Επιπρόσθετα, δεν αναφέρεται σε ποιο συγκεκριμένο πρόσωπο έγιναν οι κατ' ισχυρισμό δηλώσεις. Η δε αναφορά στο αρχικό δημοσίευμα ότι η Πρόεδρος δήλωσε «προς την εφημερίδα μας» όχι μόνο

πρόκειται για αόριστο ισχυρισμό αλλά επίσης δεν επιτρέπει την εξακρίβωση του βαθμού της εξ ακοής μαρτυρίας. Και κάτι ακόμη σημαντικό. Αναντίλεκτο παρέμεινε το γεγονός ότι, μετά το αρχικό δημοσίευμα, η εφημερίδα με δημοσίευμα της ημερ. 31.1.2014 αναφέρει ότι η Πρόεδρος επιθυμούσε να διευκρινίσει ότι η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανόν αποτέλεσμα τους. Ο δημοσιογράφος, συντάκτης του αρχικού δημοσιεύματος, δεν σχολιάζει το μεταγενέστερο δημοσίευμα ημερ. 31.1.2014, το οποίο δημοσιεύθηκε πέντε μέρες μετά το αρχικό δημοσίευμα. Τα όσα καταγράφονται στην ένορκη δήλωση του συντάκτη του δημοσιεύματος ουσιαστικά πρόκειται για επανάληψη του αρχικού δημοσιεύματος και ορθά υποδεικνύει το πρωτόδικο Δικαστήριο, ότι συνιστά προσπάθεια αυτοενίσχυσης της αξιοπιστίας της εκδοχής του.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αξιολόγησε τη μαρτυρία με ενδελέχεια και προσοχή και δεν χωρεί επέμβαση μας αφού δεν παρείσφρησε οποιονδήποτε σφάλμα το οποίο να είναι ικανό να ανατρέψει την κρίση του. Το δε συμπέρασμα του πρωτόδικου να μην αποδεχτεί τη μαρτυρία των εφεσεϊόντων για το συγκεκριμένο ζήτημα είναι καθόλα ορθό.

Εν προκειμένω, η κατάληξη, του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ότι οι εφεσείοντες δεν απέδειξαν στον απαιτούμενο βαθμό τα όσα ισχυρίστηκαν περί μεροληψίας και προκατάληψης από μέρους της Προέδρου είναι ορθή και έτσι, ο συγκεκριμένος λόγος έφεσης απορρίπτεται.

Ακολούθως, θα συνεξεταστούν οι λόγοι έφεσης αρ. 2 και 6 λόγω της συνάφειας τους.

Η έγκριση των ενημερωτικών δελτίων από την ΕΚΚ

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα εισηγήθηκε ότι εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης (λόγος έφεσης αρ. 2). Επίσης, ήταν η θέση του ότι λανθασμένα έκρινε: (α) ότι τα **άρθρα 20 (4) και 41(1) του Ν. 114(Ι)/2005** είχαν εφαρμογή υπό τις περιστάσεις, (β) ότι οι εφεσείοντες παραβίασαν το **άρθρο 20(4)** και (γ) ότι είχαν εξουσία να επιβάλουν διοικητικό πρόστιμο σ' αυτούς για τέτοια ισχυριζόμενη παράβαση (λόγος έφεσης αρ. 6).

Ήταν η θέση του ότι, ενόψει του γεγονότος ότι η εφεσίβλητη ενέκρινε τα επίδικα ενημερωτικά δελτία, η τελευταία κωλύεται να προβάλλει ότι αυτά

δεν ήταν ακριβή, πλήρη, σαφή και επίκαιρα, καθώς επίσης ότι δεν διασφαλίστηκε η ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα των εν λόγω ενημερωτικών δελτίων. Η εν λόγω έγκριση, ως αναφέρθηκε, δεν ήταν τυπική αλλά επί της ουσίας και συνιστούσε πιστοποίηση ότι, τουλάχιστον σε σχέση με θέματα που ήταν εν γνώσει της εφεσίβλητης, ήταν σύμφωνα με το νόμο. Όταν δε η εφεσίβλητη επέβαλλε τα διοικητικά πρόστιμα είχε την ίδια γνώση όταν ενέκρινε τα ενημερωτικά δελτία.

Πρόσθετα δε, ήταν η θέση του ευπαίδευτου συνηγόρου των εφεσειόντων ότι το **άρθρο 20(4)** του πιο πάνω νόμου δεν επιβάλλει οποιαδήποτε υποχρέωση αλλά σε συνδυασμό με το **άρθρο 20(1)** δημιουργεί αστική ευθύνη. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, ακόμη και στην περίπτωση που το πρόσωπο που υπογράφει το ενημερωτικό δελτίο δηλώσει ψεύδη σε αυτό δεν υφίσταται παραβίαση του **άρθρου 20(4)**.

Εκ διαμέτρου αντίθετη ήταν η θέση της ευπαιδευτού συνηγόρου της εφεσίβλητης, η οποία επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι το συγκεκριμένο ζήτημα έχει επιλυθεί από την ήδη υπάρχουσα πλούσια νομολογία. Επί τούτου, ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσειόντων ανέφερε ότι η προηγούμενη νομολογία δεν το αντίκρουσε υπό το πρίσμα της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης.

Πράγματι, το συγκεκριμένο ζήτημα, έχει επιλυθεί από τις αποφάσεις **Αρμαμέντο** (ανωτέρω), **Φιλιππίδου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Α.Ε 7/2016 ημερ. 10.5.2023**, **Λυσάνδρου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Ε.Δ.Δ.130/18, ημερ. 5.3.2024** και **Πλέϊπελ ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Ε.Δ.Δ. 50(Α)/20, ημερ. 17.1.2025**, με αποτέλεσμα να σφραγίζει το αποτέλεσμα του συγκεκριμένου λόγου έφεσης.

Το **άρθρο 20(4) του Ν. 114(Ι)/2015** ρητά προνοεί ότι τα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο ευθύνονται για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του.

Όπως τονίστηκε στην **Φιλιππίδου** (ανωτέρω), η οποία υιοθετήθηκε στις μεταγενέστερες, **Αρμαμέντο**, **Λυσάνδρου** και **Πλέϊπελ** (ανωτέρω), «... η έγκριση της δημοσίευσης από την εφεσίβλητη, γίνεται στη βάση των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα υπόχρεα με βάση τον Νόμο πρόσωπα και των στοιχείων που παραθέτουν σε σχέση με ζητήματα που εμπíπτουν στην αποκλειστική τους γνώση και για την ορθότητα των οποίων είναι αδύνατο να γνωρίζει η εφεσίβλητη. Γι' αυτό το λόγο εξάλλου «τα υπεύθυνα πρόσωπα φέρουν και την ευθύνη της βεβαίωσης τους»». Όπως δε τονίστηκε στην **Λυσάνδρου** (ανωτέρω) «δεν απαιτείται η ύπαρξη

υπαιτιότητας, εσκεμμένης παράλειψης ή αμέλειας προκειμένου να διαγνωστεί παράβαση του εφεσείοντα».

Η σαφής πρόνοια του νόμου δεν αφήνει περιθώρια επίκλησης οποιασδήποτε διαφοροποίησης, προερχόμενη από την αρχή της καλής πίστης, η οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

Όπως ορθά υποδεικνύει το πρωτόδικο Δικαστήριο, η έγκριση του ενημερωτικού δελτίου δεν απαλλάσσει τα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο από τις εκ του Νόμου υποχρεώσεις τους. Στο στάδιο αυτό υπενθυμίζεται ότι, με τα επίδικα ενημερωτικά δελτία δεν αναδείχθηκαν με τρόπο σαφή οι κίνδυνοι από την επένδυση της Τράπεζας σε ΟΕΔ. Οι δε εφεσείοντες εγκατέλειψαν λόγους έφεσης, μεταξύ αυτών, και ότι η απόφαση της εφεσίβλητης δεν ήταν δεόντως αιτιολογημένη και προϊόν δέουσας έρευνας.

Το άρθρο 41(1)(β) του Ν. 114(Ι)/2005 ρητά προνοεί ότι «... υπόκειται σε διοικητική κύρωση από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ... (β) οποιοσδήποτε παραβαίνει τις διατάξεις ... των άρθρων 20 έως 24 και του εδαφίου (1) του άρθρου 26».

Σε ακολουθία του δικαστικού λόγου των τεσσάρων πιο πάνω αποφάσεων, οι λόγοι έφεσης αρ. 2 και 6 απορρίπτονται. Απορριπτέος βεβαίως είναι και ο λόγος έφεσης αρ. 1 που περιέχει τους λόγους που ήδη εξετάσαμε.

Για όλους τους λόγους που εξηγούνται η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εκ συνολικού ποσού €4.000, πλέον Φ.Π.Α., αν υπάρχει, υπέρ της εφεσίβλητης και εναντίον των εφεσειόντων.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

Ν. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.

/ΕΑΠ.

